

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 6 mars 1903, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande, n:o 20, öfver väckta motioner med förslag till lag angående ändrad lydelse af 9 kap. 1 § giftermålsbalken m. m.

I utlåtande, n:o 20, öfver väckta motioner med förslag till lag angående ändrad lydelse af 9 kap. 1 § giftermålsbalken m. m. hemställde lagutskottet, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, i hvad mån gällande lagstiftning om hustrus rättsliga ställning kunde böra blifva föremål för jämkning eller förtydligande, i syfte att, utan väsentlig rubbning af de grunder, hvarpå denna lagstiftning hvilar, hustrus rättsställning måtte blifva mera klart och följdriktigt bestämd än för närvarande, samt för Riksdagen framlägga förslag till de lagbestämmelser i ämnet, hvartill förhållandena kunde föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit denna hemställan, hvaremot Andra Kammaren, med afslag därå, bifallit en vid utlåtandet fogad reservation, i hvilken yrkats, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes för Riksdagen framlägga förslag till en lagändring i syfte att, med bibehållande af mannens allmänna förvaltningsrätt öfver makars bo, mannens målsmanskap i öfrigt upphäfdes och gift kvinna följaktligen uttryckligen förklarades vara myndig lika väl som den ogifta kvinnan.

Jämlikt 63 § riksdagsordningen har det ålegat utskottet att söka sammanjämka de skiljaktiga beslut, hvari kamrarne sålunda stannat.

Utskottet har trots en dylik åtgärd lämpligen kunna komma till stånd på sådant sätt, att den framställning i ämnet, hvilken båda kamrarna ansett böra hos Kungl. Maj:t göras, finge den lydelse, utskottets hemställan här nedan utvisar. Härigenom skulle å ena sidan, i öfverensstämmelse med den uppfattning, som ligger till grund för Första Kammarens beslut, uttalas, att framställningen icke åsyftar någon väsentlig rubbning af de grunder, hvarpå gällande lagstiftning om hustrus rättsliga ställning hvilat, och å andra sidan skulle syftet med Andra Kammarens beslut, i hvad detsamma till innehållet går utöfver hvad Första Kamraren beslutit, delvis vinnas, om i lagen gäfves tydligt uttryck åt den grundsatsen, att hustru är myndig, ehuru hennes myndighet begränsas af mannens målsmanskap, med det innehåll detta begrepp vid revisionen af bestämmelserna i ämnet erhåller.

Utskottet får alltså, i ändamål af sammanjämkning, hemställa,

att kamrarna, hvardera med frånträdande af sitt förut fattade beslut i ämnet, ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, i hvad mån gällande lagstiftning om hustrus rättsliga ställning kan för jämkning eller förtydligande böra omarbetas, i syfte att, utan väsentlig rubbning af de grunder, hvarpå denna lagstiftning hvilat, hustrus rättsställning måtte blifva mera klart och följdriktigt bestämd än för närvarande, samt hennes myndighet, i den mån den ej anses böra af mannens målsmanskap begränsas, klart och tydligt i lagen varda uttryckt, och därefter för Riksdagen framlägga förslag till de lagbestämmelser i ämnet, hvartill förhållandena kunna föranleda.

Stockholm den 6 mars 1903.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
